

ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ
ವಿನಃ ಅನುವಾದ ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು
ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುವಾದಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ
ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳ
ಅನುವಾದ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ
ಎಂದು ಹಲವರು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅನುವಾದಕರ
ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ
ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

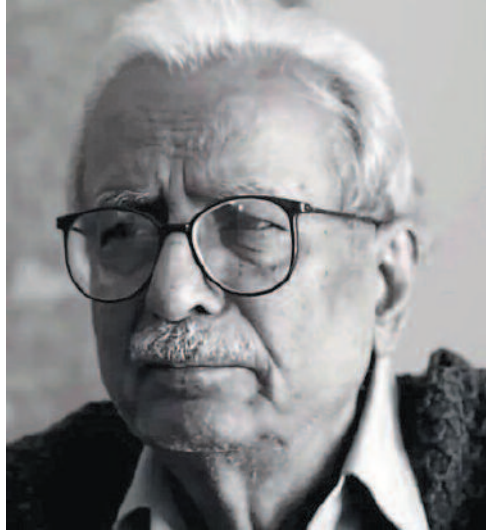
◆ ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆ ಈಗ ಹೇಗೆ ಸಾಗಿದೆ?

ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ
ಮೊದಲಿನ ವೇಗ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಬಯಸಿದರೂ
ದೇಹ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಬಹುತೇಕ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಂದ
ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ
ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದೂ
ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಗ ಶಾಶ್ವತ್ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ
ಬಲಗೈಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಪತ್ನಿ ಸುಧಾ ಸೇರಿದಂತೆ
ಮನೆಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಬೆಂಬಲವೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ
ಮೀರಿ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು
ಅದೃಷ್ಟವಂತ.

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ. ಕೆಲವರು
ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, 'ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆಯುವಾಗ ನಿಮ್ಮ
ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸರಳಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಾ?'
ಎಂದು. ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು ನಾನು
ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಆದರೆ ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬದಲಾವಣೆ
ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ನನಗಿಂತ
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರು ಎಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು
ಯೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಣ್ಣವರು ಎಂದು ನನಗೆ
ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ
ತುಂಬಾ ಚುರುಕು.

◆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ- ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಒಲಿದಿವೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಏನನ್ನಿಸುತ್ತದೆ?

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಯಾವತ್ತೂ ನನ್ನನ್ನು
ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೆಳೆದಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ನಾನು
ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ
ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆತ್ಮವಂಚನೆಯಾದೀತು. ಆದರೆ
ಇಂತಹ ಸಂತೋಷ ಯಾವತ್ತೂ ನನ್ನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ
ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಸನ್ಮಾನ ಪತ್ರ, ಸ್ಮರಣಿಕೆ, ಶಾಲು ಎಲ್ಲವೂ ಕೆಲವೇ
ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಅಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರುತ್ತವೆ ಅಥವಾ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ,
ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ
ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತವೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು
ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ
ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ.